

[Ministeren for skatter og afgifter.]

ninger om forslaget om råenergi, som vi ikke har til behandling i dag, men som har været nævnt af en række ordførere. Jeg vil gerne understrege, at her er der ikke alene tale om en måde at få flere penge i statskassen på. Det er et forslag, vi har haft under udarbejdelse i sammenhæng med den energipolitik, som regeringen har forberedt, og som for nylig har været til forhandling i folketinget. Et led i denne energipolitik vil være afgifter, og jeg tror, det er vigtigt, at vi holder fast i, at en råenergiavgift er et bidrag til at sikre, at vi anvender vor energi med omhu, at vi sikrer den størst mulige udnyttelse, og at vi dér får det mindst mulige forbrug.

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger vedrørende de konkrete forslag; der er jo heller ikke gjort mange bemærkninger til dem fra ordførernes side. Jeg skal nævne ganske enkelte ting. Jeg skal over for hr. Kampmann bekræfte, at vor vurdering er, at det vil blive de større lystbåde, der primært bliver berørt af dette forslag. Både fordi afgiften regnes i procent af forsikringssummen, men også fordi det, i hvert fald som den helt almindelige hovedregel, er således, at det kun er for både af en vis størrelse, der er tale om selvstændig forsikring. Det er altså ikke den lille jolle, der berøres og rammes af dette afgiftsforslag.

Jeg skal til forslaget om afgift på sukker gøre en enkelt bemærkning. Hr. Anders Andersen var inde på, at det ville belaste husholdningernes økonomi. Det er rigtigt, det kan jeg bekræfte. Jeg vil gerne understrege, som jeg har gjort en gang tidligere, at vi løser ikke denne opgave, uden at vi berører husholdningernes økonomi. Hr. Anders Andersen spurgte, om det ville have nogen betydning for valutaen. Her vil jeg gerne sige to ting. Jeg vil gerne for det første sige, at det er sådan, at afgiftsprovenuet i sig selv har en vis valutarisk betydning, og for det andet: hvis det fører til en nedgang i sukkerforbruget, hvad der af sundhedsmæssige grunde kunne være ønskeligt, så vil det jo betyde, at der vil være mere sukker til rådighed for eksport.

Jeg skal til allersidst kun sige til hr. Knud Jespersen, at jeg kan helt tilslutte mig det synspunkt, at nogle af de varer, der er omfattet her, er nødvendige i det daglige, men hr. Knud Jespersen sagde: de er ikke altid

tilstrækkelige i det daglige forbrug. Nej, det er de ikke. Vi har tværtimod bestræbt os på at finde afgiftsområder, der ligger, om jeg så må sige, ud over det daglige brød. Jeg ved også, der berøres områder, der for nogle er nødvendige i det daglige arbejde og den daglige tilværelse, men store dele af afgiftsbuketten ligger jo på områder, hvor den enkelte selv kan vælge omfanget af forbruget.

Jeg skal endnu en gang takke for tilslutningen fra et flertal i tinget.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Vi går herefter over til anden omgang. Taletiden for ordførerne er her indtil 10 minutter.

Kampmann (S):

Jeg skal ikke blande mig i de aggressive, hysteriske retirader, som har præget en række af fremskridtsfolkets indlæg her i eftermiddag, men alene forsøge at komme med en kommentar til de lidt mere sobre, renfærdige indlæg. Dér var det, som skatteministeren omtalte, i visse perioder en glæde at høre hr. Anders Andersens indlæg. Skulle man forsøge et koncentrat af indlægget, så var det jo en enighed om målene for den økonomiske politik, nemlig at styrke eksportmulighederne, dermed at styrke valutabalancen, dermed at styrke produktionen og dermed styrke beskæftigelsen.

Mange må så med nogen undren spørge, når vi er enige om disse mål, hvorfor vi så ikke kan stemme sammen om lidt. Det er ganske klart, at det skyldes, at vi ikke er enige om de midler, som er nødvendige for at nå disse mål, men det er også nødvendigt at fremhæve, at der stadig væk findes — i hvert fald for socialdemokraterne — en del usikkerhed om de midler, venstre ville have anvendt i denne situation.

Man taler om en stramning, om at gennemføre større besparelser, om at gennemføre færre udgiftslove, men det er for rundt og for upræcist. Befolkningen har krav på at vide langt mere præcist og langt mere detaljeret, hvor stramningen skulle have været, og hvor meget større stramningen skulle have været end i de forslag, der nu er til behandling. Derfor vil jeg da tillade mig at anmode hr. Anders Andersen om at benytte en del af sine 10 minutter efter underteg-